

den Fjord, som de kun fik at se, der fo'r den
igennem for at kigge ind ad Porten
til det berømte Sanatorium.

En Vært.

Mel.: Vort Modersmaal er dejligt —

Manden:

»Min kære, lille Kone, jeg er i Vinden, du,
i Morgen skal jeg tale for Kvinden, og endnu
har jeg ej Vej for Tanken, ja ej en sølle Sti
og hader tomme Fraser foruden Indhold i.
Jeg søger Sagens Kærne, det skønner du jo
nok,

jeg vil ej staa og væve om Frejas gyldne Rok
og Hjemmets milde Engel, det har I hørt
saa tit,
og slig en Brøkdels sandhed er grumme let
forslidt.

I vil saa gerne høre, I er det smukke Køn;
men Manden er som Regel slet ikke mindre
skøn,

og Svaghed trykker sjelden I Kvinder
nutildags,
I tæller mangel Rasmus af allerværste Slags«.

Konen:

»Saa kan Du jo fortælle om Amors skarpe Pål,
og hvad den lille Herre kan faa Jer drevet til.
Hvad mener du om Emnet: den stærke
Skovens Eg,
som favnes af en Vedbend saa yndig og
saa veg?«

Manden:

»Javel, og suger Saften af Egens Kæmpekrop,
saa den bli'r tør i Stammen og skaldet i
sin Top,
den lille Gud er bedre, men rammer ikke Plet,
det er for lidt, min Kone, og I skal ha' Jer
Ret.

Det er vist nok saa rigtigt at sige Jer, du
smaa,

I lærte bedst at føle; men vi kan bedst forstaa.
I lyder Eders Hjerte, vi lyder vor Forstand,
og derfor er I nærmest ved Himlens lyse
Land«.

Konen:

»Det sagde du jo prægtigt, det vil vi synes om,
forresten tror jeg ogsaa, du ind til Kærnen
kom;
men du maa ikke glemme at huske alle paa,
at Hjertet og Forstanden i Spænd skal
sammen gaa«.

F. E.

Til Pressen.

Mel.: Fra Tyskland uddrog en Flok Spillemand.

Se, hvem der har skrevet den første Avis,
det ved man ikke naturligvis;
men det maa ha' været et stort Geni
— maaske en Dame med Krummer i.

Det gik jo lidt smaat i Begyndelsen,
fordi der ingen ku' trykke den,
saa lykkedes det for Hr. Gutenberg,
og af Aviser vi fik et Bjerg.

I gamle Dage, da der ingen kom,
en Nyhed blev sendt med Posen om,
nu bliver den til os pr. traadløs bragt,
og som' tid' førend den ret er bagt.

Nu har hver en Landsby sit eget Blad
med Leder — og Noter om Barnemad
og sidst med Annoncer om gode Ting,
som koster næsten slet ingen Ting.

I henfarne Dage, da vidste man,
hvad Livet lærte, og det gik an,
nu véd man langt mere for billig Pris,
man faar det hele i sin Avis.

Hvad vi nu maa mene om dit og dat,
om Præstevalg og den nye Skat,
om Kjoler og Bluser og engelsk Hat,
om Koteletter med frisk Salat.

I Kolding er en der for hvert Parti,
og dem er vi ganske glade i,
thi medens de ellers om alting slaas,
de enes smukt om at rose os.

Nu bringer vi Pressen vor Tak i Dag
for dygtig Hjælp til vor gode Sag,
for aabnede Spalter og Arbejdslyst,
for gode Løfter om Fremtids Dyst.

Ved det offentlige Møde paa Slottet.

Mel.: Moders Navn er en himmelsk Lyd.

Højt paa Slotstaarnets brudte Tind
en Kæmpe som Vagtpost vaager,
knejser ensom i Sol og Vind
blandt flagrende Ravn og Raager, —
spejdende mod Himlens Rand
ser han mod det tabte Land
fjernt i Disens Taager.